

Martin Švantner: Oponentský posudek k práci Zdeňka Lichnovského *Specifika rozhlasového vysílání pro posluchače Radia Wave*

K prezentovanému textu nemám takřka žádné výhrady. Práce se vyznačuje analytickou pečlivostí, téma je zpracováno se sympatickou angažovaností, snad bych jen namítnul, že je jistě pravdou, že "Rádio Wave má neopomenutelnou výhodu – nevysílá žádné reklamy, což je pro posluchače nevídaný zážitek" (str. 3), nicméně bych doplnil, že je to nevídaný zážitek zejména pro posluchače komerčních stanic. Na Vltavě a mnoha internetových rádiích také mnoho reklamy nenajdeme. Je pak otázkou, kolik posluchačů Evropy 2 si Wave pustí.

Po formální stránce je práce bezchybná, napsána je poutavým stylem, který místy připomíná spíše publicistickou práci, nicméně mediální teorie (McLuhan aj.) jsou zde podány vcelku elegantně a bez nějakého výrazného zkreslení, či sklouznutí k povrchnosti. Jedinou vážnější výhradu bych měl k celkové proporci práce - mám na mysli výčty stylů apod. Tam se autor neubrání někdy i poměrně dosti hrubému, či slovníkovému zkreslení - těžko například říci, že jazz vychází z pravidel blues. To je možné říci o hardbopu. O bebopu, bossa nově, nebo free jazzu to však rozhodně neplatí. Například tento výčet stylů mohl zůstat v příloze či v poznámce pod čarou.

Vzhledem k výše uvedenému navrhuji hodnocení výborně.

Martin Švantner